

การวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชา
ภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
AN ANALYSING OF THE PROBLEMS AND SOLUTIONS IN WRITING CHINESE BY
CHINESE BUSINESS COMMUNICATION MAJORING THAI STUDENTS TO STUDY IN
FACULTY OF LIBERAL ARTS, SRIPATUM UNIVERSITY

เชียว ชานชาน*

Xiao Shanshan *

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม*

Faculty of Liberal Arts Sripatum University*

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน

รายงานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบการเขียนภาษาจีนซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน ส่วนที่ 2 การแต่งประโยคภาษาจีน ส่วนที่ 3 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยค และส่วนที่ 4 เขียนข้อความภาษาจีน และวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนจากแบบทดสอบของประชากรทั้งหมด 31 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า ประเภทปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ได้แก่ 1) การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม 2) การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ 3) การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ 4) การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง 5) ปัญหาอื่นๆในการเขียน สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน ได้แก่ 1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน) 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านเอกสารตำรา ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีน ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ 1) ผู้เรียนเป็นหลัก 2) ด้านผู้สอน 3) ด้านตำรา 4) การสนับสนุนจากภายนอก

คำสำคัญ: ปัญหาและแนวทางแก้ไข, การเขียนภาษาจีน, นักศึกษาไทย

Abstract

This research aims to study the problems reasons and solutions of Chinese for Business Communication majoring Thai students in writing Chinese of faculty of Liberal Arts, Sripatum University. Population that were used in this study were 31 Chinese for Business Communication majoring Thai students in term 2/2559.

This research is a qualitative research, The number of 31 test papers has been used as a tool to analyses problems which divided into 4 parts: 1. Translate from Thai sentence into Chinese; 2. Make sentences; 3. Put the words in the right order. 4. Write essay.

The results have shown that: there are 5 main types of Chinese Writing Problems for Thai Students: 1) inappropriate word using; 2) overuse of words or components; 3) missing words

or components; 4)wrong sentence sorting; 5) other problems; The reasons are shown in 4 aspects 1) Difficulty of Chinese 2) Learners 3) Lecturers 4) Textbooks; Researcher suggested 4 ways to solve the problems 1) student centered 2) Lecturers 3) Textbooks 4) external support.

Keywords: PROBLEMS AND SOLUTIONS, WRITING CHINESE, THAI STUDENTS.

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่มีความจำเป็นอย่างมากในการประกอบอาชีพ คนไทยนิยมเรียนภาษาจีนมากขึ้น เนื่องจากว่าประเทศจีนมีขนาดของพื้นที่กว้างใหญ่และมีประชากรมากที่สุดในโลก นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก ทั้งยังเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาหนึ่งของเอเชียที่ใช้ในองค์การสหประชาชาติ ที่สำคัญยังมีอิทธิพลในการลงทุนทางธุรกิจในประเทศไทยอย่างมาก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องการผู้มีความสามารถทางด้านภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารทางด้านธุรกิจเป็นจำนวนมาก คนไทยสามารถใช้ภาษาเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆทั้งในระดับบุคคล และระดับประเทศ เช่น การศึกษาความรู้วิทยาการ การประกอบธุรกิจการลงทุน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ (สุภิญญา เรือนแก้ว, 2552) ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาจีนในปัจจุบันจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของผู้เรียนชาวไทย

ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ ประเทศจีนกับประเทศไทยเป็นสองประเทศที่ชนในชาติมีความผูกพันมายาวนาน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศจีนมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ในรัชสมัยของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชที่มีการส่งเครื่องราชบรรณาการเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับราชสำนักจีนสมัยราชวงศ์หยวน (พิเศษ เจียจันทรพงษ์, 2528) และมีนักวิจัยชาวจีนก็กล่าวว่า สองภาษานี้เป็นสองภาษาที่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด เนื่องจากบรรพบุรุษของเจ้าของภาษาสองภาษานี้เคยดำเนินชีวิตอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกัน และเคยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในสมัยดึกดำบรรพ์ หรืออาจจะเป็นเผ่าเดียวกันที่แตกแยกออกจากกัน จนกลายเป็นคนละเผ่าในทีหลังก็ได้ จึงส่งผลทำให้สองภาษานี้มีส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากมายจนถึงทุกวันนี้ สามารถกล่าวได้ว่า นอกจากภาษาต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในกลุ่มภาษาไท (Tai ซึ่งมีภาษาไทยเป็นภาษาที่สำคัญภาษาหนึ่งในกลุ่มนี้) แล้ว ในโลกคงไม่มีภาษาไหนใกล้เคียงกับภาษาไทยมากกว่าภาษาจีนอีกแล้ว จึงเป็นเหตุให้ภาษาจีนกับภาษาไทยมีการหยิบยืมคำมาใช้กัน (เหียน จิ่งเหวิน, 2008) อันจะทำให้ผู้เรียนชาวไทยได้เปรียบในการเรียนภาษาจีน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยชั้นนำของคนรุ่นใหม่ ได้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน จึงได้เปิดหลักสูตรภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ศิลปศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติสังกัดคณะศิลปศาสตร์ มีวัตถุประสงค์จัดการศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิตให้มีความสามารถทางด้านวิชาการ และทักษะในการใช้ภาษาจีน ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เป็นประโยชน์ต่อการเจรจาทางธุรกิจประเภทต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหลักสูตรนี้เริ่มเรียนกันตั้งแต่พื้นฐานภาษาจีน และพื้นฐานด้านการทำธุรกิจก่อนในปีแรก แล้วค่อยๆขยับเป็นวิชาเกี่ยวกับความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ การแปลเอกสาร การสื่อสารภาษาจีนเพื่อธุรกิจไปจนถึงกฎหมายเกี่ยวกับการค้า ด้านการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ในมหาวิทยาลัยยังมีศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีน ค่อยให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการหาทุน และการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อีกทั้งมี MOU กับสถาบันการศึกษาในประเทศจีน ในความร่วมมือแลกเปลี่ยนนักศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2560)

จากการจัดการศึกษาการเรียนภาษาจีนของมหาวิทยาลัยศรีปทุม สามารถเห็นได้ว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญและอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาไทยในการเรียนรู้ภาษาจีน ในปีการศึกษา 2559 จำนวนนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนหลักสูตรจีนสื่อสารธุรกิจมี 31 คน ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจีนสื่อสารธุรกิจ ได้พบเห็นว่า ระหว่างการเรียน นักศึกษายังมีปัญหาในการใช้ภาษาจีนอยู่พอสมควร เนื่องจากว่าผู้ใช้ภาษาจีนไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง นอกจากนั้นยังมีปัจจัยต่างๆที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน ทำให้การใช้ภาษาจีนของนักศึกษาไทยต้องประสบปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาการเขียนทางด้านไวยากรณ์

ปัญหาด้านการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง ปัญหาทางด้านไวยากรณ์ในการเขียนประโยคหรือข้อความภาษาจีนของนักศึกษาไทย โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาไทยที่เรียนสาขาวิชาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหา และศึกษาสาเหตุของปัญหา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยและเป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษาไทยมีปัญหาในการเขียนภาษาจีนด้านใดบ้าง
2. สาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยมีอะไรบ้าง
3. ควรจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อหาสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน

ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่เดือนเมษายน 2560 ถึง เดือนกันยายน 2560 เป็นจำนวน 5 เดือน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยด้านไวยากรณ์หรือข้อความภาษาจีนสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยนี้คือนักศึกษาไทยที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบการเขียนภาษาจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 翻译 แปลความหมายจากประโยคภาษาไทยเป็นภาษาจีน

โดยระบุประโยคภาษาไทย 10 ประโยค ให้นักศึกษาไทยแปลเป็นภาษาจีนตาม ความหมายภาษาไทย

ส่วนที่ 2 造句 การแต่งประโยคภาษาจีน

โดยระบุคำศัพท์ภาษาจีน 5 คำ ให้นักศึกษาไทยแต่งประโยคภาษาจีน

ส่วนที่ 3 排序 การเรียงลำดับคำศัพท์ให้ถูกต้องตามรูปแบบของประโยค

โดยระบุคำศัพท์ภาษาจีน ให้นักศึกษาไทยเรียงลำดับให้ถูกต้องตามรูปแบบประโยค

ส่วนที่ 4 写作 เขียนข้อความภาษาจีน

โดยระบุหัวข้อชัดเจน ให้นักศึกษาไทยเขียนข้อความภาษาจีน ไม่ต่ำกว่า 100 ตัวอักษรจีน

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วคำนวณดัชนีความสอดคล้องภายใน (Index of Item Objective Congruency : IOC) โดยใช้สูตรของแฮมเบิลตัน (Hambleton, 1962) เลือกค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 โดยค่า IOC ที่ได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ผู้วิจัยได้แจกแบบทดสอบให้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในห้องเรียนจำนวน 31 คน เพื่อใช้สำรวจปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย

- ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการรวบรวมงานเขียนของนักศึกษาจำนวน 31 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยตรวจวิเคราะห์งานเขียนทั้ง 31 ฉบับ และจำแนกประเภทข้อผิดพลาดตามความถี่ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบ ดังนี้

5.1 การใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม

5.2 การใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ

5.3 การตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ

5.4 การเรียงลำดับไม่ถูกต้อง

5.5 ปัญหาอื่นๆในการเขียน

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยด้านปัญหาในการเขียนภาษาจีน

งานวิจัยนี้สำรวจปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทยโดยใช้แบบทดสอบ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1) ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม เช่น 我的（家）在芭提雅 ใช้คำว่า 我的（房子）在芭提雅 บ้านของฉันอยู่ที่พัทยา ซึ่ง “家” หมายถึงครอบครัว (family) ส่วน “房子” หมายถึงที่อยู่อาศัยที่เป็นอาคาร (house) ซึ่งแตกต่างกับภาษาไทย ทำให้ความหมายมีการเปลี่ยนแปลง

ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม จะทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน หรือ ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป

2) ปัญหาการใช้คำหรือส่วนประกอบซ้ำ เช่น 我喜欢喝咖啡和 (喝) 果汁 ฉันชอบดื่มกาแฟและ(ดื่ม)น้ำผลไม้ คำว่า “喝” ตัวหลังเป็นคำใช้ซ้ำ 喝咖啡和果汁 (ดื่มกาแฟและน้ำผลไม้) กาแฟและน้ำผลไม้ใน ประโยคนี้มีบทบาทเท่ากัน และใช้ “ดื่ม” เหมือนกัน ดังนั้น ใช้ “喝” แค่ 1 ครั้งเท่านั้น สาเหตุเกิดจากเทคนิคการใช้ภาษาจีนของนักศึกษายังไม่ถนัด

ปัญหาการใช้คำหรือส่วนประกอบซ้ำ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

3) ปัญหาการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ เช่น 他唱歌 (唱) (得) 很好 เขา ร้องเพลงได้ดีมาก ตกหล่นคำว่า 得 เนื่องจากว่าในภาษาจีน จะมีคำว่า “的” “地” “得” มาเป็นตัว เชื่อมโยงสำคัญระหว่างคำในประโยค และ คำ 3 ตัวนี้ต่างมีสถานการณ์การใช้ของตัวเอง ซึ่งในภาษาไทยไม่มี นักศึกษามักจะลืมหรือสับสนกับ 3 คำนี้ ทำให้ไม่ถูกต้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์ภาษาจีน

ปัญหาการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ ส่วนใหญ่จะไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลง แต่จะไม่ ถูกต้องตามกฎของไวยากรณ์ภาษาจีน

4) ปัญหาการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง เช่น 我 (在曼谷) 学习 ผิดเป็น 我学习 (在曼谷) ฉันเรียนที่กรุงเทพฯ ภาษาจีนเป็น ฉัน (ที่กรุงเทพฯ) เรียน ข้อผิดพลาดเกิดจากการถ่ายโอนจาก ภาษาไทยไปยังภาษาจีน อีกตัวอย่าง เช่น 正在大学 (学习) ผิดเป็น 正在 (学习) 大学 ความหมายจริงคือ กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัย จะผิดเป็น กำลังศึกษาความรู้เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย

ปัญหาการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง เกิดจากการแทรกแซง (interference) ของลักษณะภาษาในภาษา ที่หนึ่งต่อการใช้ภาษาที่สอง กล่าวคือเกิดการถ่ายโอน (transfer) จาก ภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาที่สอง

5) ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน ปัญหาอื่นๆ ในการเขียน เช่น ส่วนประกอบหน้าหลังสื่อความหมายไม่ ตรงกัน ตัวอย่าง 虽然天气很好，但是很冷。 ถึงแม้ว่าอากาศดี แต่หนาวมาก

ปัญหาอื่นเช่น การสื่อความหมายไม่ตรงกัน เกิดจากทักษะการใช้ภาษาจีนยังไม่คล่อง ซึ่งทำให้มีปัญหา ในการสื่อความหมาย

ผลการวิจัยด้านสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน

1) ด้านภาษาที่สอง (ภาษาจีน)

ปัญหาเกิดจากความยากและความซับซ้อนของไวยากรณ์จีน และความรู้ด้านการเปรียบเทียบไวยากรณ์ จีนและไวยากรณ์ไทยของนักศึกษาไม่เพียงพอ รวมถึงการแทรกแซงของลักษณะภาษาแม่ ลักษณะภาษาบาง ลักษณะในภาษาที่หนึ่งถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียน ภาษาที่สอง นักศึกษาไทยจึงนำหลักภาษาไทยมาใช้ในการเรียนภาษาจีนโดยไม่สนใจกฎภาษาจีน จึงเป็นสาเหตุที่ เกิดข้อผิดพลาด

2) ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เคยเกิดขึ้น ทำให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำ การที่ภาษาที่หนึ่งถ่ายโอนไปยัง ภาษาที่สอง และการใช้ภาษาแบบ overgeneralization หรือการสรุปเกินกฎ จะเป็นสาเหตุหลักในการเรียนรู้ ภาษาจีน เป้าหมายตนเองในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนยังไม่ชัดเจน หลบหนีปัญหา ไม่กล้าเผชิญปัญหาในการ เรียน

3) ด้านผู้สอน

ทักษะและวิธีการสอนของผู้สอนที่ไม่ดีพอหรือไม่เหมาะสมก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชาวไทย

4) ด้านเอกสารตำรา

การขาดแคลนหนังสือตำราที่สอนภาษาจีนสำหรับชาวไทย เนื้อหาล้าสมัย หรือระดับความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนแต่ละคนไม่เท่ากัน จะทำให้การเลือกตำรายากมากขึ้น

ผลการวิจัยด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีน

1) ผู้เรียนเป็นหลัก

ผู้เรียนควรตั้งเป้าหมายการเรียนภาษาจีนให้ชัดเจน และกล้าเผชิญปัญหา พยายามไม่เอาหลักภาษาไทยมาสับสนกับภาษาจีน ฝึกภาษาจีนประจำ เข้าร่วมอบรมและกิจกรรม เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน เพื่อเพิ่มความสนใจในภาษาจีนและได้นำความรู้ไปปฏิบัติจริง

2) ด้านผู้สอน

ผู้สอนต้องมีความรู้ทางด้านภาษาจีนที่ดีและแม่นยำ ฝึกความเป็นมืออาชีพ ควรพัฒนาทักษะและเทคนิคในการสอน คิดกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและสนใจในการเรียนมากขึ้น สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

3) ด้านตำรา

ผู้สอนอาจจะต้องใช้เวลาในการเลือกหนังสือเพิ่มมากขึ้น หรือ ผู้สอนทำเอกสารประกอบการสอนเอง เพื่อให้เนื้อหาเหมาะกับผู้เรียนชาวไทย

4) การสนับสนุนจากภายนอก

ปัจจัยจากภายนอก เช่น มหาลัษณ์อำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่างๆที่ทันสมัย จัดอบรมหรือกิจกรรม เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีนในและนอกสถานที่ จัดการแข่งขันต่างๆ หรือส่งนักศึกษาเข้าร่วมการแข่งขันต่างๆเกี่ยวกับภาษาจีน พานักศึกษาศึกษาดูงานที่หน่วยงานหรือบริษัทจีนในประเทศไทย สร้างโอกาสให้กับนักศึกษาไทยที่เรียน ภาษาจีนในทุกช่องทาง จัดการอบรมให้อาจารย์ผู้สอนโดยเฉพาะผู้สอนชาวไทย เพื่อพัฒนาความรู้และเทคนิคในการสอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย สาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม และนำผลการวิเคราะห์มาพิจารณาเปรียบเทียบกับแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xie, Y (2012) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านการใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม ลักษณะส่วนใหญ่จะเป็นการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาใช้แทนคำที่ถูกต้อง ซึ่งสาเหตุคือ ผู้เรียนยังไม่เข้าใจความหมายและลักษณะของคำ เมื่อนำไปใช้จะเกิดข้อผิดพลาด

ปัญหาด้านการใช้คำหรือส่วนประกอบเกินหรือซ้ำ ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเกิน มักเกิดขึ้นกับ

ผู้เรียนระดับต้นที่ยังไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนดีพอ ลักษณะข้อผิดพลาดประเภทนี้คือ เมื่อรูปแบบไวยากรณ์นั้นมีการเปลี่ยนแปลง ผู้เรียนไม่ทราบว่าไม่สามารถใช้รูปแบบไวยากรณ์เดิม จึงเกิดข้อผิดพลาด

ปัญหาด้านการตกหล่นคำหรือส่วนประกอบ ตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ การใช้คำว่า “的地得” สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qiao, P (2016) ได้ศึกษาเรื่อง The error analysis and teaching strategies of learning Chinese grammar-The middle school students of Thailand as an example” ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนไทยที่เรียนภาษาจีนจะลืมนำคำว่า “的” เป็นประจำ ถ้าตกคำนี้ จะทำให้การสื่อความหมายไม่ชัดเจน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการสับสนคำว่า “的地得” สาเหตุเกิดจากความรู้อาจทางด้านภาษาจีนของนักเรียนไม่แม่นยำ

ปัญหาด้านการเรียงลำดับไม่ถูกต้อง ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของดิยู ศรีนราวัฒน์ (2558) ซึ่งกล่าวว่า การแทรกแซง (interference) ของลักษณะภาษาในภาษาที่หนึ่งต่อการใช้ภาษาที่สอง ซึ่งการการแทรกแซงดังกล่าวเกิดจากความเคยชินในการใช้ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งและถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง ลักษณะที่แตกต่างจะเป็นอุปสรรคหรือทำให้เกิดข้อผิดพลาดเมื่อใช้ภาษาที่สอง

ส่วนสาเหตุของปัญหาในการเขียนภาษาจีน ผู้วิจัยได้สรุปว่า การแทรกแซงของลักษณะภาษาแม่ ลักษณะภาษาบางลักษณะในภาษาที่หนึ่งถ่ายโอน (transfer) ไปยังภาษาที่สอง ทำให้เกิดเป็นข้อผิดพลาด (errors) ในการเรียนภาษาที่สอง นักศึกษาไทยจึงนำ หลักภาษาไทยมาใช้ในการเรียนภาษาจีนโดยไม่สนใจกฎภาษาจีน จึงเป็นสาเหตุที่เกิดข้อผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับสุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์ ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน คือ นักศึกษายังขาดทักษะการใช้ภาษาจีนทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ประกอบกับการได้รับอิทธิพลจากภาษาไทย ภาษาแม่และความรู้ภาษาจีนที่ยังไม่แตกฉานพอของชาวต่างชาติ เป็นอุปสรรคของการเรียนรู้ไวยากรณ์ใหม่และทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีน

ในด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยได้สรุปเรื่องของด้านผู้สอนและตำรา ซึ่งสอดคล้องกับ Xie, Y (2012) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย ซึ่งได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาว่า ควรพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและหนังสือตำรา ผู้สอนไม่ควรหลีกเลี่ยงปัญหาผู้เรียน และควรวิเคราะห์ สรุป และแยกประเภทปัญหา ให้คำแนะนำและอธิบายแก่ผู้เรียน ส่วนเรื่องเอกสารตำราประกอบการสอนควรออกแบบเนื้อหาตามความต้องการของผู้เรียนแบบผิดพลาดควรคู่กันไปกับเนื้อหาการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านอื่นในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย เช่น ปัญหาการพูด การฟัง การแปล เป็นต้น
- 2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนประเทศอื่น เช่น ผู้เรียนที่มาจากประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- 3 ควรมีการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาจีนโดยแบ่งตามประเภทอื่นๆ เช่น แบ่งตามชนิดของคำ หรือปัญหาในการเขียนอักษรจีน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรรณิกา ประพันธ์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 1: 68-78.
- จรัสวิไล จรูญโรจน์, ม.ล. (2558). ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดิษฐ์ ศรีนราวัฒน์ และคณะ. (2558). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธุมวดี สิริปัญญาธิ. (2559). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีนเขตภาคตะวันออกของไทย. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ 22: 9-19.
- พินทิพ ทวยเจริญ. (2539). ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิเศษ เจียจันทร์พงศ์. (2528). ศาสนาและการเมืองในกรุงสุโขทัย ศิลปวัฒนธรรมฉบับพิเศษ. กรุงเทพฯ: มิติชน.
- แพรวา เพชรเชิดชู. (2552). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำบุพบทภาษาจีนของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2560). คณะศิลปศาสตร์. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2559 จาก <https://www.spu.ac.th/fac/liberal-arts/>.
- วรกร แซ่พูน. (2560). การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 12: 126-136.
- ศุภชัย แจ่มใจ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สาขาวิชาเทคนิคธุรกิจจีนและสาขาจีนศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต. คณะศึกษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุพิชญา ชัยโชติรานนท์. (2558). การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 1: 116-126.
- สุภิญญา เรือนแก้ว. (2552). ความสำคัญของภาษาจีนในปัจจุบัน. บทความวิชาการ สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริพร ไตรจันทร์. (2557). สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบัน. ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 2: 195-199.
- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2556). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2: 43-59.
- เหียน จิ่งเหวิน. (2008). รอบรู้ภาษาจีน. สำนักพิมพ์ : อมรินทร์, สนพ.
- Li, Y. (2015). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำในประโยคภาษาจีนของนักศึกษาไทย 泰国 学生汉语作文中的语序偏误分析. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- Lu, J. (1994). วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาจีน **外国人学汉语的语法偏误分析**. Language Teaching and Linguistic Studies **《语言教学与研究》**, 1: 49-64.
- Qiao, P. (2016). The error analysis and teaching strategies of learning Chinese grammar-The middle school students of Thailand as an example. Thesis for the degree of Master of teaching Chinese to speakers of other languages. Faculty of Arts. Zhengzhou University.
- Xie, Y. (2012). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและแนวทางแก้ไขในการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาไทย **泰国学生写作偏误分析及其对策**. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยจี้โจว.